

Proverbia P. Alphonsi. 3

colit amencatē. q̄bz ille placi
do uultu ait. qd̄ in n̄ tantū au
fite n̄ p̄sumat. talibz iraci
eū de laire q̄ degebat expel
lere uoluerūt. ⁊ ichuua ab
duce ne p̄cūctat oclōs do
cor tā uilit p̄sona offendet
qd̄ n̄ ualēret iūctā sūc ei
dicēret. uide ne ad mali ex
p̄cūctat tue studio ḡringat
q̄ rex ur̄ ⁊ dō cū familiari
bz suis ⁊ p̄maribz ē hac p̄ce
r̄nstrat. **A**llot ā sic i se la
r̄ret p̄h̄c t̄uent. n̄ ē inq̄
ur̄ dō mē dō. h̄ p̄oc̄ ē mei
sui sūnt. qd̄ audieret ⁊ noui
cali uultu eū retr̄cēret q̄
tā det̄rūcare p̄cepit. min̄
ā p̄bi dōa regit s̄uam au
dieret p̄cere det̄rūc̄. dū ad
hūc modū c̄tarent rex ad
uērent ⁊ q̄ cā uirgū fieret
t̄drent. q̄ gesta f̄uam ut
tāa familis referētibz ḡno
ua. uolēt itaqz rex q̄ sibi
relata erāt c̄pia uā ne an
ficta fuisset ḡnotē. ad
p̄hm̄ p̄uuit. ⁊ iārent qd̄
de se p̄h̄c d̄x̄it. sic p̄ut fa
milis ita eū sui sui sūi eē
asseruit. quoy s̄uam n̄
boy rex benigno aff̄cū di

ligent enodari ⁊ potulauit. ad
quē p̄h̄c. suata iuit d̄ḡtare
leuit inq̄. uolūat qd̄ s̄ueta
ē in ⁊ s̄ur in. n̄ ego s̄tu os s̄b
icē et uolūat ⁊ t̄ s̄ur. ⁊ n̄
iāa t̄. itaqz s̄ur ei et d̄ s̄ur
in. tūc rex det̄yo p̄uulū in
tu sic cepit d̄ie. ut p̄z i ubi
nich̄ mee potēciā gl̄e uerit.
cui p̄h̄c. i anḡtiam mee in̄it
terē recep̄ ait. tal̄ ipe ē n̄
mūi ambicōm mortaliū rex
d̄natam fuisse ⁊ mariam ge
rendis rebz te opraussit. q̄
ne ur̄ tua ut ipe facit ḡte
nēret tacta h̄ ob cupidita
te gl̄e s̄o rei s̄uictat ē te
cū adipittēde q̄q̄ sic exi
lit ⁊ coā uana p̄ondis. sic q̄
s̄itā tue p̄tice gl̄e p̄om ut
p̄ore q̄ iā uillā ē metuenda
n̄ ē h̄ in s̄uictā cui euent̄ i
stabilis ē. de p̄tenti ḡstat q̄
ira p̄ua ē q̄ mouitanea ⁊ q̄
t̄icu ocl̄i sic anullanda ob
h̄ i uillā p̄re sui ē f̄ouitā
ta. **A**ceptis itaqz p̄h̄i ubi
rex ait op̄licibz suis. s̄ur
di ē uidete ne aliqd̄ moles
tū ei an̄ thonestū faciatis.
He d̄itap̄it ait maḡo. cū
telaria s̄ur exilia cur̄ p̄a

270111

Cod. A 94 (3)